

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 2. kolovoz 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Božja logika brige za drugoga

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Evanđelju ove nedjelje prikazuje se čudesno umnažanja kruhova (Mt 14, 13-21). Događaj se zbiva na samotnom mjestu, u osami, kamo se Isus povukao sa svojim učenicima. No narod je došao za njim da ga sluša i da ih izliječi. Naime, njegove riječi i djela ozdravljaju i daju nadu. Kada je se spustila večer, mnoštvo je još uvijek bilo tamo, a učenici, koji su bili praktični ljudi, pozivaju Isusa da otpusti ljude da odu i kupe si hrane. No On im je odgovorio: „Dajte im vi jesti“ (r. 16). Zamislimo samo izraze lica učenika! Isus dobro zna što čini, no želi promijeniti njihovo ponašanje: da ne kažu „otпусти ih, neka se snađu, neka si sami nađu za jesti“, nego: „što nam Providnost daje da podijelimo?“. To su dva oprečna stava. I Isus ih želi dovesti do ovog drugog stava, jer je ovaj prvi prijedlog, prijedlog praktičnog čovjeka, a ne velikodušna ponuda: „otпустite ih, neka si odu tražiti, neka se snađu“. Isus razmišlja na jedan drugi način. Kroz tu situaciju želi podučiti svoje nekadašnje i sadašnje prijatelje Božjoj logici. A koja je to Božja logika koju vidimo ovdje? Logika preuzimanja brige za drugoga. Logika da se ne pere ruke od toga, logika ne okretanja glave na drugu stranu. Logika preuzimanja brige za drugoga. Izrazu „neka se snađu“ nema mjesta u kršćanskom rječniku.

Čim jedan od dvanaestorice apostola realno kaže: „Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe!“, Isus odgovara: „Donesite mi ih ovamo“ (rr. 17-18). Uzima tu hranu u svoje ruke, podiže oči prema nebu, izgovara blagoslov i počne lomiti i davati učenicima ulomke da ih dijele ljudima. No kruhova i riba nije ponestalo, dovoljno je bilo za tisuće ljudi, a čak se skupilo i viška.

Isus je tim djelom pokazao svoju snagu, ne na spektakularan način, nego kao znak ljubavi i velikodušnosti Boga Oca prema svojoj umornoj i potrebitoj djeci. On je uronjen u život svojeg naroda, shvaća njegov umor, shvaća njegova ograničenja, no ne dopušta da se itko izgubi i malakše: hrani svojom Riječju i kao potporu daje hranu u izobilju.

U tom evanđeoskom izvješću očita je veza s euharistijom, osobito tamo gdje je opisan blagoslov kruha, lomljenje, predaja učenicima i podjela ljudima (r. 19). Treba primijetiti kako je uska veza između euharistijskog kruha, hrane za vječni život i svagdašnjega kruha koji nam je potreban za zemaljski život. Prije nego što će prinijeti sebe samoga kao kruh spasenja, Isus se brine za hranu za one koji ga slijede i koji su se, iako su s njim, zaboravili opskrbiti. Duh i materija ponekad se suprotstavljaju, ali zapravo spiritualizam, kao i materijalizam, tuđi su Bibliji. To nije jezik Biblije.

Suosjećanje i nježnost koje je Isus pokazao prema mnoštvu nije sentimentalizam, nego konkretno očitovanje ljubavi koja se brine za potrebe ljudi. A mi smo pozvani euharistijskom stolu pristupiti s tim istim Isusovim stavom: [prije svega] sa suosjećanjem prema potrebama drugih. Te riječi koje se ponavljaju u Evanđelju kad Isus vidi problem, bolest ili ove ljude bez hrane. „Sažali se nad njim“. Suosjećanje nije čisto materijalni osjećaj; istinski suosjećati znači *trpjeti s nekim*, preuzimajući na sebe tuđe muke. Možda će nam biti dobro danas zapitati se: imam li suosjećanja? Kad čitam vijesti o ratovima, gladi, pandemijama, mnogim stvarima, suosjećam li s tim ljudima? Imam li samilosti prema ljudima koji su mi bliski? Jesam li sposoban patiti s njima ili okrećem glavu na drugu stranu ili kažem „neka se snađu“? Ne zaboravite ovu riječ „suosjećanje“, koja je povjerenje u brižnu ljubav Oca i znači hrabro dijeljenje.

Neka nam Presveta Djevica Marija pomogne ići putem koji nam Gospodin pokazuje u današnjem Evanđelju. To je put bratstva koji je temeljan kako bismo se suočili sa siromaštvom i trpljenjem ovoga svijeta, i koji nas vodi onkraj samoga svijeta, jer to je put koji počinje od Boga i vraća se Bogu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Mislim na narod iz Nikaragve koji pati zbog napada na katedralu u Managui, gdje je teško oštećen, gotovo potpuno uništen, križ koji je stoljećima pratio i podupirao život vjernoga naroda. Draga nikaragvanska braćo, blizu sam vam i molim za vas!

Od jučer do danas u ponoć vrijedi Asiški oprost, duhovni dar koji je sveti Franjo zadobio od Boga po zagovoru Djevice Marije. Riječ je o potpunom oprost koji se može dobiti tako da se pristupi sakramentima ispovijedi i euharistije, zatim posjeti jednu župnu ili franjevačku crkvu, izmoli Vjeronanje i Očenaš, te moli za Papu i na njegove nakane. Oprost može biti namijenjen i za neku preminulu osobu. Kako je važno uvijek u središte stavljati Božji oprost, koji „stvara raj“ u nama i oko nas! To je oprost koji dolazi iz srca Boga koji je milosrdan!

Od srca pozdravljam sve vas ovdje prisutne – Rimljane – mnogo ih je! – i hodočasnike: vidim planinare iz Palosca tamo, pozdravljam ih! I mnoge Brazilce tamo, sa zastavama. Pozdravljam

sve, i vjernike koji časte Bezgrešnu, a koji su uvijek prisutni.

Protežem svoj pozdrav i na one koji su s nama povezani na neki od načina. Želim da u ovome vremenu mnogi uzmognu provesti nekoliko dana odmora u doticaju s prirodom i duhovnosti, u kojima moći također napuniti svoju duhovnu dimenziju. Istodobno želim da se, složnim zalaganjem svih odgovornih političara i ekonomista, ponovno krene s poslom: bez posla obitelji i društvo ne mogu napredovati. Molimo za to, jer problem nakon pandemije jest, i bit će, nedostatak posla; stoga je potrebno mnogo solidarnosti i kreativnosti kako bi se riješio taj problem.

Svima želim ugodnu nedjelju. I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!